

ΑΧΘΟΣ ΑΡΟΥΡΗΣ

Απόψε ο ουρανός μοιράζει ρόπτρα στις πύλες της άνοιξης
σταγόνες επαιτούν στα παραθυρόφυλλα
άπατρες και αμνήμονες
προέλευσης
προορισμού
το χώμα ξεπλένει ηδονές
μοσχοβολά ο κόσμος λαιμός γυναίκας που σε προκαλεί
να την κοιμηθείς
ο θάνατος κραταιός
τα γήινα σάρκινα
ακόμα και οι φωτοφόρες αστραπές
σκύβουν με θρίαμβο και βροντή
να αποκαλύψουν πανηγυρικά
δίκην θουρίου
στους άπιστους

ρίζες ουρανού.

POIDS DE LA TERRE

*Ce soir le ciel distribue des heurtoirs aux passerelles du printemps
Des gouttes quémangent aux volets
sans patrie, ni mémoire
d'origine
de destination
la terre délave voluptés et plaisirs
le monde laisse monter une bonne odeur de cou de femme qui appelle
à la faire dormir
la mort tout puissant
les affaires terrestres tout en chair
même les éclairs luciphores
se penchent avec triomphe et tonnerre
pour révéler solennellement
Comme un trophée
aux infidèles

des racines de ciel*